

[Alfred Andreassen.]

lige Beløb, naar det gælder at værne om Børnene og de unges Sundhed, er hævet over enhver Tvivl, ja, man har vel Lov til at sige, at Lovgivningsmagten herhjemme hidtil har udvist en forbavsende Letsindighed paa dette Omraade over for vore Børn og unge, og det er i Grunden saa meget mærkeligere, som vi ellers nok ved at tale om, skal vi sige vor smukke Indsats paa Undervisningens og Opdragelsens Omraade. Hvis ikke særlige Forhold i Sommeren 1943 havde standset Rigsdagens Arbejde, vilde vi da ogsaa i Dag have haft en Lov om Skolelæger vedtaget, og vi trænger haardt til denne Lov. Saa vidt jeg husker, var det vist allerede i 80erne, man begyndte i Læge- og Lærerkredse at drøfte denne Sag, og gentagne Gange senere har Spørgsmaalet været rejst i Kommissioner, saa man kan ikke sige, at man har forhastet sig. En lang Række Købstæder har uden at afvente Lovgivning paa dette Omraade for længst taget Sagen op, og adskillige Kommuner har ydet en endog særdeles stor Indsats, saa der i Dag findes Skolelægeordninger, der kan staa som Mønster for de Kommuner, der først nu efter dette Lovforslags Vedtagelse skal i Gang med denne Opgave.

Fra socialdemokratisk Side er vi meget interesseret i dette Lovforslag, og vi vil gerne yde vort Bidrag til dets hurtige Gang gennem Rigsdagen, men jeg tror, det vil være rimeligt, at der i et Udvalg bliver Lejlighed til at se nærmere paa enkelte af Lovforslagets Bestemmelser; alle Hovedpunkter i Forslaget kan vi tiltræde.

Skal Loven faa den tilsigtede Betydning, er det nødvendigt, at der bliver det bedst mulige Samarbejde mellem Hjem, Skolelæger og Lærere, og jeg tvivler ikke om, at det ogsaa nok skal lykkes, saaledes som det er sket der, hvor Skolelæger i en Aarrække har virket.

Skolelægen skal efter Forslaget for det første føre Kontrol med Sundhedstilstanden i Skolen og for det andet foretage regelmæssige Undersøgelser af Skolebørnene, Lærerne og det øvrige ved Skolen ansatte Personale. Vilde det ikke være rimeligt, om Skolelægen — jeg gaar ud fra, at der ansættes Læger, som har særlig Interesse for denne Opgave — ogsaa fik til Opgave at yde Raad og Vejledning til Skoleledere, til Lærere og til kommunale Myndigheder i alle sanitære Spørgsmaal vedrørende Skolen? Der staar nok i § 1, Stk. 4, at Skolelægen har Adgang til Skolerne og kan forlange sig alle Lokalteter, der benyttes af Eleverne, forevist.

Efter Forevisningen kommer vel saa

— det haaber jeg er Meningen — Raadgivningen og Vejledningen. Maaske vi her støder paa Vanskeligheder med Kredslægens Beføjelser, men det vilde da være urimeligt, om Skolelægen, der jo faar et stort Ansvar for Børnenes Sundhedspleje, ikke blev draget stærkt ind i Arbejdet for at skabe de bedst mulige ydre Forhold for Skolearbejdet. Det vilde være til stor Gavn for Skolelægeinstitutionen, mener jeg, om Skolelægerne ikke alene kunde afse Tid, men ogsaa havde Interesse for — og da særlig i de første og vanskeligste Aar, for der vil nok hist og her blive nogle enkelte Børnesygdomme at overvinde — at holde Foredrag for Forældrene.

Det maa hilses med Tilfredshed, at saavel Lærere som Elever og andre ved Skolen — der tænkes her paa Skolebetjente og Rengøringspersonale — skal undersøges for Tuberkulose. De nærmere Regler herom er fastsat ved Forhandling mellem Undervisningsministeriet og Sundhedsstyrelsen. Jeg vil gerne i denne Forbindelse foreslaa, at alle Elever umiddelbart før Udskrivningen tuberkulinprøves, og at de Elever, som reagerer negativt, faar Tilbud om Calmette-Vaccination. Vi kender sikkert alle Eksempler paa, at det for disse unge kan blive en Katastrophe, hvis de paadrager sig Smitte.

I § 2 staar der, at der for hver Skolelæge ansættes en Skolesundhedsplejerske. Jeg er ganske klar over, at det nødvendige Antal Sundhedsplejersker ikke er for Haanden, og det er jo meget beklageligt, fordi Skolelægeordningen vil blive af langt større Værdi, naar Skolelægen har en Sygeplejerske til Assistance. Særlig ved Bekæmpelse af Utøj og Urenlighed vil en Sygeplejerske kunne yde overordentlig stor Hjælp, ja, jeg tror, at Skolelægens Arbejde paa dette Omraade bliver næsten uden Værdi, hvis han alene skal gøre Arbejdet. Jeg vil finde det rimeligt, ja, nødvendigt, at der i hvert Fald gives Skolelægen de Beføjelser, som er nødvendige for, at han kan blive i Stand til at træffe de Foranstaltninger, som desværre i nogle Tilfælde er nødvendige.

Vi maa haabe paa, at den Forhøjelse af Statstilskuddet, som efter Forslaget gives de Kommuner, der ansætter en Skolesundhedsplejerske, vil opfordre Kommunerne til, naar der er Mulighed derfor, at løse dette Spørgsmaal paa den bedste Maade.

Medens jeg er ved Tilskuddet, maa jeg maaske sige, at jeg vilde finde det rimeligt, om Staten ydede et Tilskud til Kommunerne til Dækning af Etableringsudgifter, Lokaler, Apparater m. v.